

People will forget what you said and what you did but
they will never forget how you made them feel!

Mary Angelou

Bezoek aan Kibera

Brenda (een nicht van Wim) was samen met haar man Erik op bezoek bij Wim en Fenneke. Brenda schrijft het volgende over hun bezoek.

Wij waren een paar weken geleden in de gelukkige omstandigheid dat we naar Kenia konden gaan en te gast waren bij Wim en Fenneke thuis. Natuurlijk staan we voor 100% achter EBOO, maar als je met eigen ogen mag aanschouwen wat het inhoudt dan sta je er niet voor 100% maar zeker voor 200% achter. We willen graag onze ervaringen met jullie delen.

Elke dinsdag is het “aanloopdag” bij Wim en Fenneke thuis. Op deze dag heeft Fenneke ondersteuning van een geweldige man genaamd Nicolas. `s Morgens vroeg staan vaak de eerste mensen (jongelui of moeders) al op het terras. Elke hulpvraag wordt zorgvuldig bekeken en zo nodig wordt hier actie op ondernomen, dat kan zijn d.m.v. geld, schoolboeken of kleding en soms ook een stuk begeleiding. Leuk om te zien en te horen is dat Fenneke en Nicolas zo op 1 lijn zitten qua ideeën, maar uiteindelijk is het Fenneke die de beslissingen neemt.

Op een warme woensdag rijden we richting Kibera. Alle sieraden en waardevolle spullen laten we thuis voor onze eigen veiligheid. Fenneke vertelt ons dat er sinds kort een hoofdweg door Kibera loopt die er voorheen niet was. Het gevolg is dat er heel veel (dodelijke) verkeersslachtoffers zijn omdat de mensen de snelweg oversteken waar zo'n 100 km p/u wordt gereden. Voor veel van de mensen die daar wonen kan het ook zomaar zo zijn dat je je huis of je winkel moet verplaatsen om plaats te maken voor de weg. We bezoeken drie verschillende schooltjes. Het is niet erg verstandig om “alleen” over straat te gaan, dus krijgen we begeleiding van 2 jongens om van de eerste naar de tweede school te komen. Geweldig om te zien hoe blij de kindjes zijn! (en hoe mooi de rode en blauwe gebreide truien uit Nederland staan)

We worden enthousiast toegezongen en we nemen afscheid van de kids met een high five. De begeleiding wordt overgenomen door 3 jonge meiden die ons ook hun eigen onderkomen laten zien. Daar word je echt wel stil van, wat zijn we in Nederland toch verwend met al onze spullen. Deze meiden slapen met z'n vieren in 1 kamer die niet groter is dan een grote kledingkast. Dit zijn meisjes van een jaar of 14-16 die op geen enkele manier ook maar enige privacy hebben. Je hebt je bed, als je geluk hebt hoeft je deze niet te delen en een tas waar je wat spullen in kan stoppen. Je moet er ook niet aan denken dat er brand uitbreekt want dan weet je zeker hoe het hier afloopt. Elke vorm van veiligheid is hier ver te zoeken. We gaan verder met onze indrukwekkende reis door Kibera en komen aan bij de volgende school. Er wordt door een aantal mensen gekookt en natuurlijk willen we graag even kijken wat de pot schaft, het leek op een soort pap van bonen. De klaslokalen zijn vaak vol en erg warm en het lesmateriaal primitief. In plaats van een schoolbord wordt er vaak gebruik gemaakt van grote stukken papier of een laken. Met 1 lesboek kunnen zeker 4 kinderen gezamenlijk hun lesjes doen. Voor de kleinste kinderen is er vaak in een afgeschermd hoekje een plekje gemaakt waar de kinderen kunnen slapen. We zagen de matrasjes waar de kinderen op slapen maar die waren ook hoog nodig aan vervanging toe!

Om nog even terug te komen op de snelweg die nu door Kibera loopt; het meisje die ons rondleidde vertelde dat haar vriendin 2 dagen geleden dodelijk verongelukt was samen met nog iemand bij het oversteken van de weg. Fenneke drukte teacher James op het hart om de kinderen toch vooral naar de veilige plek te sturen voor het oversteken, die is er wel maar ze moeten dan wat verder lopen. We liepen diep onder de indruk terug naar onze auto en hadden de rest van de dag wel nodig om alles een beetje te laten bezinken.

Wat mag je blij zijn dat je in Nederland bent geboren en dat je hier je onderwijs hebt kunnen volgen. Wat zo vanzelfsprekend lijkt, blijkt opeens niet meer zo vanzelfsprekend te zijn. Dit is werk dat je niet kunt doen als je “een beetje werk” wilt hebben maar hier heb je vooral een heel groot en warm hart voor nodig! Thanks EBOO!!!

Groot en warm hart

“I’ve learned that people will forget what you said, people will forget what you did, but people will never forget how you made them feel.” - Mary Angelou
Want zoals Brenda aangeeft in haar stukje hiernaast: “... Dit is werk dat je niet kunt doen als je ‘een beetje werk’ wilt hebben maar hier heb je vooral een heel groot en warm hart voor nodig!”

Filmtip: Queen of Katwe

Schaken op weg naar een beter bestaan

Schaaktalent Phiona Mutesi ontsnapte dankzij de denksport uit een sloppenwijk van Oeganda. Op haar vijfde leek haar leven afgeschreven, aangezien ze van school moest om op straat maïs te verkopen. Maar Phiona Mutesi uit de Oegandese sloppenwijk Katwe, ging schaken. Op een dag liep Phiona haar broer achterna door de slum. Hij ging voetballen, eten en schaken bij Robert Katende. Namens de organisatie Sports Outreach probeert Katende kinderen via schaken en onderwijs uit de sloppen te krijgen. Phiona had honger en kwam voor een maaltijd. Ze ontdekte haar schaaktalent. Dankzij dit talent is er een andere wereld voor haar open gegaan.

Bedankkaart

Begin januari is er aan alle sponsors een bedankkaart gestuurd vanuit Kenia. Helaas hebben wij van verschillende mensen gehoord dat zij het kaartje niet hebben ontvangen. Sponsort u een kindje en heeft u ook geen kaartje gehad? Wilt u dan een e-mail sturen aan fennekeinkenya@hotmail.com? Dan komt er alsnog een berichtje met foto's uw kant op.

Bedankt voor uw steun!

NL 61 RABO 0129365335

eboo

www.ebooinkenia.nl

050-8507497

info@ebooinkenia.nl